

Geluisterd zonder te oordelen

'Ik kan niet eens meer precies terughalen wanneer ik de eerste klap heb gehad. Sommige dingen zijn gewoon vervaagd, of heb ik verdrongen. Het was alsof ik twee parallelle levens had, aan de ene kant waren er de momenten dat je het goed had - we gingen samenwonen, trouwen, kinderen krijgen, verhuizen - en dan waren er die andere momenten. Steeds weer een nieuwe start. Ik heb wel 100 keer gehoord 'we beginnen morgen weer opnieuw'. Maar dat is natuurlijk een illusie.'

'Ik liet me steeds weer overhalen. Je denkt ook het zal deels ook wel aan mij liggen, want dat krijg je steeds te horen. Buiten de deur was ik gewoon een leuke sterke vrouw, met vrienden, leuk werk en leuke collega's.

'Natuurlijk heb ik ook patronen meegenomen in de relatie. Mijn moeder heeft ons gezin verlaten toen ik 14 was; ik heb daardoor geen vrouwelijk rolmodel gehad, nooit geleerd hoe je je kwetsbaar op moet stellen, hoe je hulp moet vragen. Ik was altijd een beetje het type van one of the guys.'

'Maar geweld is natuurlijk wel echt over de grens. Hij wilde mij altijd laten geloven dat ik de aanstichter was, dat ik er de oorzaak van was dat het bij hem weer zo ver kwam. En je droomt toch van dat ideaalplaatje. Ook voor je jongens. Ik wilde mijn kinderen dat verscheurde gevoel van een scheiding niet aan doen.'

Volleyballen is voor Ester op dat moment nog haar enige uitlaatklep. Tijdens een toernooi, een heel weekend weg met vriendinnen, komt ze iemand tegen aan wie ze begint te vertellen over haar situatie.

'Ik had er nooit iemand over durven vertellen, zelfs niet mijn beste vriendin of mijn zus. De schaamte was zo groot. Dat ik nu wel vertelde over mijn relatie waarin ik niet gelukkig was, kwam ook door die andere omgeving, en dat ik het aan iemand vertelde die totaal geen onderdeel uitmaakte van mijn sociale leven.'

'Ik ben na dat weekend niet meteen weggegaan, maar ik heb het toen wel aangekondigd. En ik heb contact gehouden met Diederik, die volleyballer. We hebben elkaar in eerste instantie niet meer gezien, maar ik kon hem wel bellen. Hij was voor mij een uitlaatklep.'

'10 maanden heeft het uiteindelijk nog geduurd. Ik wil mensen echt adviseren dat als je de stap zet om er uit te stappen, zorg dat je iets om je heen hebt staan, mensen die ingelicht zijn waar je terecht kunt.'

'Ik heb veel zelf gedaan - mijn eigen huis gekocht, spullen gekocht, m'n auto volgestouwd - maar het is een enorme steun geweest dat er aan de zijlijn steeds iemand was waar ik mee kon praten.'

Inmiddels hebben Ester en Diederik al 16 jaar een liefdevolle relatie.

'Ik heb me neutraal opgesteld, geluisterd zonder te oordelen. Tijd en ruimte gegeven.'

'Het is heel erg belangrijk dat je mensen om je heen verzamelt, dat je voordat je aan de wedstrijd begint voldoende support hebt.'

Ester en Diederik